

RE'EH

PORTAL TO INFINITY

To Activate the Magic, You've Got to Follow the Recipe

PARSHAH OVERVIEW

Re'eh

“See,” says Moses to the people of Israel, “I place before you today a blessing and a curse”—the blessing that will come when they fulfill G-d’s commandments, and the curse if they abandon them. These should be proclaimed on Mount Gerizim and Mount Ebal when the people cross over into the Holy Land.

A Temple should be established in “the place that G-d will choose to make His name,” where the people should bring their sacrifices to Him; it is forbidden to make offerings to G d in any other place. It is permitted to slaughter animals elsewhere, not as sacrifices but to eat

their meat; the blood (which, in the Temple, is poured upon the altar), however, may not be eaten.

A false prophet, or one who entices others to worship idols, should be put to death; an idolatrous city must be destroyed. The identifying signs for kosher animals and fish and the list of nonkosher birds (first given in Leviticus 11) are repeated.

A tenth of all produce is to be eaten in Jerusalem or else exchanged for money, with which food is purchased and eaten there. In certain years, this tithe is given to the poor instead. Firstborn cattle and sheep are to be offered in the

Temple, and their meat eaten by the *Kohanim* (priests).

The mitzvah of charity obligates a Jew to aid a needy fellow with a gift or loan. On the sabbatical year (occurring every seventh year) all loans are to be forgiven. All indentured servants are to be set free after six years of service.

Our *parshah* concludes with the laws of the three pilgrimage festivals—Passover, Shavuot, and Sukkot—when all should go to “see and be seen” before G-d in the Holy Temple.

Are all the little
details in a mitzvah
really so important?

TEXT 1

Deuteronomy 13:1

אֵת כָּל הַדְּבָר אֲשֶׁר אֶנְכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם אֲתוֹ
תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא תִסַּף עָלָיו וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ.

Everything that I am commanding you—be careful to fulfill it; do not add to it and do not subtract from it.

QUESTION

Why are the details of the *mitzvot* so important? Do they really make a difference?

TEXT 2

*Rabbi Aron Moss,
“Why Is Jewish Law
So Petty Minded?”
www.chabad.org*

Question:

Why does the Jewish religion seem to obsess over insignificant details? How much matzah do we have to eat, which spoon did I use for milk and which for meat, what is the right way to tie my shoelaces? It seems to me that this misses the bigger picture by focusing on minutiae. Is this nitpicking what Jews call spirituality?

(I actually already sent you this question over a week ago and didn't receive a reply. Could it be that you have finally been asked a question that you can't answer?!)

TEXT 3

*Rabbi Nachman of
Breslov, Sichot HaRan,
30*

על המבלים זמן בשביל נקיות ומאריכין
בבית הכסא, הקפיד מאד מאד. והתלוץץ
מאותן האנשים מאד והאריך הרבה
בענין זה.

והקלל: 'פי לא נתנה תורה למלאכי
השרת' (ברכות כה, ב), ואין צריך
להחמיר יותר מן הדין, ועל פי הדין
האסור הוא רק כשנצרך לנקביו ממש . .
ואפלו כשהוא נצרך לנקביו ממש יש
גם בן דינים בזה כדיעבד ובשעת הדחק
כמובא ב"שלחן ערוך" . . . נמצא שעל
כל פנים כשאינו נצרך לנקביו ממש, אין
צריך להחמיר ולבטל עצמו מתורה
ותפלה בחנם, מחמת תששות וחקרות
יתרות ושגעון בעלמא.

There are many who would spend much time in the lavatory, attempting to totally cleanse out their bodies before praying in the morning. The Rebbe spoke out strongly and ridiculed this practice.

He said that the main thing to remember is that the Torah was not given to the ministering angels (Berachot 25b). It is not necessary to go beyond the requirement of the law, and the codes state only that it is forbidden to pray when one actually feels the need to relieve themselves. . . . Even in situations where a person really does need to relieve themselves, there are many laws cited in Shulchan Aruch [The Code of Jewish Law], especially dealing with emergencies or when one has no other choice. . . . From all this, we see that there is no need to be overly strict in this respect. One should not keep oneself from prayer and study just for the sake of a mere qualm, which in itself is unnecessary strictness and foolishness.

TEXT 3

*Rabbi Nachman of
Breslov, Sichot HaRan,
30*

רק טוב להתפלל בבקר תכף אחר
עמידתו ממטותו. אם אפשר בקל לפנות –
אפשר ואם לאו – לאו, ויתפלל כף.
ואפלו אם חושש במעיו, לא ישגיח ולא
יסתכל על זה כלל . . .

ואין לחפש אחר חמרות ומרה שחורה
בזה, כי לא נאמר כלל בדורות הללו.

והוא עצמו הקה גם כן בזאת הטעות
מקדם, והיה עושה דברים זרים מאד
בשביל נקיות, וכמעט שבא לידי סכנה
על ידי זה, וגם לא נמלט מחלאים רחמנא
לצלן על ידי זה. ועתה הוא יודע ואומר:
שהכל שגעון וחליקה לבלות זמן היקר
על זה.

The best thing is to pray as soon as you wake up in the morning. If you can easily attend to your needs then, do so—but if not, pray immediately. Even if you have a slight sensation in your bowels, it can be ignored. . . .

We shouldn't seek out such disciplines and depressing measures, as such matters are not for our time.

The Rebbe himself had made this error in his youth, doing many unusual things to achieve bodily purity. He went so far that he endangered his health and even his life. But finally, he realized that it was foolishness and a waste of precious time.

TEXT 4

Rabbi Shalom Dovber
Schneersohn, Sefer
Hamaamarim 5666, p. 52

בחינת הרצון דמצות הוא בחינת פנימיות ועצמות אור אין סוף שלמעלה מהרצון דעולמות, ואינו נמדד בבחינת מדידה והגבלה זו כלל, ולכן נמשך משם הגילוי באופן אחר לגמרי, והוא שיהיה גילוי אור אין סוף ממש בעולמות שלא על פי המדידה דמעלה ומטה, אלא יהיה הגילוי למטה כמו למעלה ממש כו'.

The “desire” in *mitzvot* is connected to G-d’s innermost essence, higher even than G-d’s desire to create the universe. Although the desire to create the universe is also a deep desire, it is limited— insofar as G-d’s desire to create the universe is ultimately a desire that He should be drawn down into the universe within the finite confines of the universe. The desire G-d invested in *mitzvot*, on the other hand, is that He should be drawn down without any limitation whatsoever; rather, just as He exists above, He should become present below.

The *mitzvot* are the core of G-d's being.

Each mitzvah represents G-d's desire to draw His infinite essence down into this world.

TEXT 5

Rabbi Shalom Dovber
Schneersohn, *ibid.*, pp.
52–53

והגם דהמצות יש להם גם כן מדידה, דכל המצות יש להם גבול ומדה בעצמן ובאופן עשייתן, וכמו תפילין שיהיו ד' פרשיות בד' בתים דוקא בשל ראש, ובשל יד בבית א', ויש כמה פרטי דינים בכתיבת הפרשיות ועשיית הבתים ובהנחתן כו'. וציצית צריך להיות באופן כך וכך דוקא, וכהאי גוונא בכל המצות, כמו סוכה לא פחות מז' טפחים ומשהו ולא יותר מכ' אמה כו' — שזהו המדידה ברצון העליון דמצות שהרצון הוא באופן כך וכך דוקא כו' . . . וכל זה הוא מדידה בהמשכת האורות, שדוקא כאשר המצות עשויין באופן כזה, נמשך האור, ובאם לאו כו'.

Now, *mitzvot* are also limited. All *mitzvot* have certain limitations under which they can be performed. For example, *tefilin* have to be made of four scrolls in four compartments in the head *tefilin*, and one compartment in the hand *tefilin*. Moreover, there are many detailed laws regarding the manner of writing the scrolls, manufacturing the boxes, and putting them on. Likewise, *tzitzit* have to be made in a specific manner. Likewise, the sukkah cannot be smaller than seven *tefachim* and no taller than twenty *amot*, etc. All these measurements and specifications come from the supernal desire, meaning that G-d desires that the *mitzvot* be performed specifically in this way, etc. . . . This translates to limitations in the Divine light, for when the *mitzvah* is performed as specified, the light is drawn down; and if it is not, it isn't.

QUESTION

How is a defined and limited mitzvah able to channel infinite G-dly light?

TEXT 6

Rabbi Shalom Dovber
Schneerson, *ibid.*, p. 52

אך הענין דמדידה זו, אין זה המדידה בהאור עצמו, באיזה אופן יומשך בבחינת מדה ומשקל בבחינת צמצום והעלם כו', באופן שיהיה בו התחלקות דמעלה ומטה כו' . . . בבחינת עצמות האור אינו שייך מדידה זו כלל, ואין הצמצום פועל בו לצמצם ולהעלים כו'.

כי אם ענין המדידה באיזה אופן נמשך האור, רצונו לומר, אימתי נמשך האור העצמי, והיינו שעל ידי המצות העשוין באופן כך וכך דוקא, הוא נמשך שכך עלה ברצונו העצמי, והיינו שנמדד כך בבחינת רצון שאין טעם לרצון כלל למה יהיה זה דוקא ושתהיה עשויה באופן כך וכך דוקא.

In truth, this limitation is not a limitation in the light itself. Meaning, it does not determine how much light can be drawn down, or whether it will be more or less intense. . . . After all, essential, infinite light is not subject to such terms.

Rather, the limitations of *mitzvot* determine only how the light—the unchanging, infinite light—is drawn down. If the *mitzvot* are performed in the precise way, then the light is drawn down, for that is how G-d decided He wants His light to be accessed. This is not because the precise details of the *mitzvot* have any inherent qualities that enable them to access G-d's light but rather because G-d decided that it should be this way.

TEXT 7A

Rabbi Shalom Dovber
Schneersohn, *ibid.*, p. 54

אנחנו מוכרחים בעשיית המצוה באופן
כך וכך דוקא, והיינו, רק מפני שכך עלה
ברצונו יתברך, וממילא אנו מוכרחים
לעשות כך דוקא ולא באופן אחר, חס
ושלום.

ואם היה הרצון לחטוב עצים, היינו
מוכרחים לחטוב עצים וכהאי גוונא. אבל
אל המדידה בהרצון דמצות - מה שמדוד
שיהיה כך וכך דוקא, אין שום טעם
וסיבה כלל.

וממילא אין כאן שום מדידה והגבלה
בעצם האור, רק המדידה הוא דהמשכת
האור יהיה על ידי עשיות אלו דוקא. אבל
מה שנמשך בזה הוא בחינת אור העצמי
כמו שהוא בלי מדה וגבול.

We are obligated to perform the *mitzvot* in a precise manner only because that is how G-d decided the *mitzvot* should be performed.

If G-d's will was that we should chop wood or something similar, we would chop wood. The limitations of the *mitzvot*—that G-d's will assumes a specific form and excludes other forms—are not for any fathomable reason; rather, they are simply there because G-d willed that it should be so.

Consequently, there is no limitation in the light itself. The limitation is only in how the light is accessed. The light itself remains G-d's essential, infinite light.

ANSWER

A mitzvah is limited because it is a physical means that G-d created through which we can fulfill His will and draw down His infinite G-dly light.

The action itself isn't important; the fact that it's G-d's will makes it significant.

TEXT 7B

Rabbi Shalom Dovber
Schneerson, Sefer
Hamaamarim 5671, p. 63

ענין המדידה הוא על ידי מה נמשך בחינת העצמות כו', והיינו שעל ידי עשייה זו דוקא שהיא עשיית המצוה נמשך בחינת העצמות כו', ונמשך בזה בחינת העצמות כמו שהוא ממש. והיינו שהמדידה היא מדידה עצמית, רצונו לומר על ידי מה נמשך בחינת העצמות שזה על ידי ענינים אלו דוקא, שכך עלה ברצונו הפנימי והעצמי שעל ידי ענינים אלו יהיה נמשך בחינת העצמות כו'.

The concept of limitation in the *mitzvot* is that they determine how G-d's essence is drawn down. Meaning, that through performing the *mitzvot* precisely as they should be performed, one draws down G-d's essence. In other words, how does one draw down G-d's essence? By performing the *mitzvot* in their prescribed manner, for it is G-d's will that His essence should be drawn down in this way.

ANSWER

The limitations of a mitzvah are the gateway to its infinity.

Each detail is critical in creating and maintaining our relationship with an infinite G-d.

TEXT 8

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Torat
Menachem 5714:2, pp.
224–225*

כאשר מהנדס בונה מכונה, מרכיב הוא את המכונה מחלקים רבים ביותר. ובין חלקים אלו — ישנם חלקים שהם עיקריים במכונה, ישנם חלקים טפלים, ועד שישנם חלקים שלעין הרואה נדמה שהם מיותרים לגמרי. אמנם המהנדס שבנה את המכונה יודע בדיוק לאיזו מטרה נוצר כל חלק, וכיצד כל חלק, אפילו בורג קטן, נוגע לכללות ענין פעולתה של המכונה.

ואם יבוא אדם ויטען, "למה לי לחשוב על כוונתו של המהנדס בבניית המכונה? אני אעשה כפי הנראה לעיני, ומכיון שבעיני נראה שאותם חלקיקים קטנים לא מעלים ולא מורידים, ולגמרי אינם נוגעים לפעולתה של המכונה, שיכולה להיות ללא בורג פלוני, ולאידך, ביכלתי להוסיף עוד בורג!"

An engineer designs a machine using multiple parts. Among the various parts, some are more critical than others, and there are some that, to the average observer, may seem entirely unnecessary. But the engineer who designed the machine knows very well the purpose of every part, and how each part—even the tiniest screw—is critical to the overall function of the machine.

Let's say someone comes along and says, "Why should I bother with the engineer's designs when building the machine? I'll do what makes sense to me. To my eyes, these little parts are unnecessary and the machine doesn't need them to function. I don't need this tiny screw, and I may even add a different screw!"

TEXT 8

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Torat
Menachem 5714:2, pp.
224–225*

הרי מובן מאליו שאין שום מקום לטענתו, ואם
אמנם לא יתחשב בדעת המהנדס ויעשה כפי
הנראה בעיניו, לא תפעל אצלו המכונה כדבעי.
אלא מאי, בעיניו נראה שאותו חלקיק קטן הוא
חסר ערך — הרי זה משום שאינו יודע כלל את
המנגנון של המכונה.

וככל הדברים האלה יובן בענין התהוות העולם
וקיום המצוות:

כשם שבמכונה הנזכרת לעיל, הרי כל החלקים
נוגעים לפעולתה של המכונה — כך הוא
בכללות קיום המצוות, שההתקשרות עם הקדוש
ברוך הוא היא דוקא על ידי תרי"ג מצוות
דאורייתא וז' מצוות דרבנן.

It's quite obvious that this makes no sense. If
the builder does not follow the engineer's
design and does as he or she sees fit instead,
the machine won't work. The only reason why
the builder feels that this little screw is
unnecessary is because they have no
appreciation whatsoever for the machine's
design.

This is a precise metaphor for creation and our
mission to observe the *mitzvot*:

Just as every part of the machine is critical to
its overall function, so it is with observing the
mitzvot: our connection with G-d is fashioned
specifically through the 613 *mitzvot* of the
Torah and the seven *mitzvot* of the rabbis.

TEXT 8

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Torat
Menachem 5714:2, pp.
224–225*

וכאשר אדם עובר על בל תגרע או על בל
תוסיף, הרי אף שבעיניו נראה כדבר פעוט ("א
קלייניקייט"), הרי לאמיתו של דבר אין זה רק
שחסר אצלו פרט זה, אלא הדבר נוגע לכללות
ההתקשרות שעל ידי קיום המצוות, וכנזכר לעיל
במשל, שעל ידי חסרונו של בורג קטן אחד אין
המכונה פועלת כדבעי.

When a Jew adds or subtracts a mitzvah,
though it may seem like a trivial matter, in
truth, it undermines the entire relationship
that's forged through Torah and *mitzvot*, just as
the absence of even one small screw will
prevent the machine from working properly.

TEXT 9

*Rabbi Aron Moss,
“Why Is Jewish Law
So Petty Minded?”
www.chabad.org*

Answer:

I never claimed to have all the answers. There are many questions that are beyond me. But it happens to be that I did answer your question, and you did get the answer. I sent a reply immediately. The fact that you didn't receive it is itself the answer to your question.

You see, I sent you a reply, but I wrote your email address leaving out the “dot” before the “com.” I figured that you should still receive the email, because after all, it is only one little dot missing. I mean come on, it's not as if I wrote the wrong name or something drastic like that! Would anyone be so nitpicky as to differentiate between “yahoomcom” and “yahoo.com”? Isn't it a bit ridiculous that you didn't get my email just because of a little dot?

TEXT 9

*Rabbi Aron Moss,
“Why Is Jewish Law
So Petty Minded?”
www.chabad.org*

No, it's not ridiculous. Because the dot is not just a dot. It represents something. That dot has meaning far beyond the pixels on the screen that form it. To me it may seem insignificant, but that is simply due to my ignorance of the ways of the internet. All I know is that with the dot, the message gets to the right destination; without it, the message is lost to oblivion.

Jewish practices have infinite depth. Each nuance and detail contains a world of symbolism. And every dot counts.

The core of mitzvah observance lies in the yearning to fulfill G-d's will, irrespective of personal understanding or preference.

TEXT 10

Rabbi Shalom Dovber
Schneersohn, *Sefer
Hamaamarim 5666*, p.
56

ומשום זה גם כן בקיום המצות, העיקר שיהיו בבחינת קבלת עול מלכות שמים דוקא, שהוא בבחינת ביטול הרצון בעצם דוקא, דהיינו למעלה מן הכוונה וטעם לרצון . . . אלא רק מצד עצם פנימיות רצון העליון שכך עלה ברצונו, ומשום זה הוא עושה ויש לו חיות גדול בעשיית המצוה בזה שמקיים רצון העליון . . .

וגם כשמתבונן בעשיית המצוה שזהו רצון העצמי דפנימית ועצמות אין סוף נעשה אצלו הענין יקר מאד ויש לו חיות ותענוג גדול בעצם העשיה מפני שזהו הרצון העצמי כו' . . .

ועל ידי עשיית המצות באופן כזה בקבלת עול מלכות שמים, ממשיכים בחינת הרצון העצמי כו'.

It is for this reason as well that when one performs *mitzvot* they must “accept the yoke of Heaven,” which means to nullify one’s own desires and rationalizations and perform the *mitzvot* strictly because they are G-d’s desire. When one internalizes this, they can perform *mitzvot* with great enthusiasm, knowing that they are fulfilling G-d’s desire. . . .

When one contemplates that *mitzvot* are really G-d’s innermost desire, the value of each mitzvah increases greatly in one’s eyes, and they perform the mitzvah with great pleasure and enthusiasm.

When a Jew performs *mitzvot* in this way, by first “accepting the yoke of Heaven,” then they can draw down G-d’s essential desire.

TEXT 11

Rashi, Exodus 29:18

"ריח נִיחֹום". נַחַת רוּחַ לְפָנַי, שְׂאֵמַרְתִּי וְנַעֲשֶׂה רְצוֹנִי.

“A pleasing aroma.” It is a spirit of satisfaction for Me (*nachat ru’ach*) that I commanded and My will was performed.

Mitzvot, given in a limited manner, unite the limited and limitless, expressing G-d's essence that transcends both.

TEXT 12A

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, Likutei
Sichot 19, p. 27*

איז דער ביאור אין דעם: דאס וואס
מצות זיינען געגעבן געווארן למטה
ובהגבלה, איז . . . ווייל דער תכלית
העילוי איז . . . דער חיבור פון גבול
און בלי גבול . . . דוקא אין דעם
דריקט זיך אויס דער כח העצמות וואס
איז העכער סיי פון גבול און סיי פון
בלי גבול.

און דעריבער קען דאס זיין נאר דורך
דער מדידה עצמית פון עצמות אין סוף
ברוך הוא: מצד אורות וגילויים זיינען
בלי גבול און גבול צוויי באזונדערע
ענינים. דוקא דורך דער מדידה פון
עצמות אין סוף ברוך הוא, קען זיין
דער חיבור פון גבול און בלי גבול.

To explain: the fact that *mitzvot* were given to us in a limited manner is because the ultimate goal of a mitzvah is to unite the limited and limitless; it is specifically in this manner that G-d's essence, which transcends both limitation and limitlessness, is expressed.

Therefore, it is only through G-d's self-limitation that we can achieve this. By G-d limiting the way we can access His limitlessness, we can achieve the unification of limitation and limitlessness, which is possible only in G-d's essence.

A mitzvah creates a
place for G-d to be fully
at home in this world.

TEXT 12B

*The Rebbe, Rabbi
Menachem Mendel
Schneerson, ibid., p. 28*

דער ענין פון "דירה בתחתונים" איז כולל ביידע קצוות — "דירה" אין א לשון וואס ווייזט אז דא ווערט נמשך עצמותו ומהותו יתברך הבלתי בעל גבול (על דרך א דירה למטה וואו עס געפינט זיך דער אדם בכל עצמותו), "בתחתונים" מיינט עולם הזה "התחתון כו' שאין תחתון למטה ממנו" — תכלית הגבול. און "דירה" — דער חיבור פון בלי גבול און גבול.

The idea of making a "home for G-d in the physical realm" contains both extremes: A) It is a place for the limitless presence of G-d to *be at home*, fully, just like a person is fully comfortable in their home; B) the home is in this lowly, finite, physical world. "A home for G-d" thus combines two extremes of limitation and limitlessness.

Focusing on the details
of the *mitzvot* serves
as a reminder of the
awesome opportunity
we have to unite
limitation with infinity.

KEY POINTS

1. Just as it is forbidden to subtract from *mitzvot*, it is forbidden to add to them.
2. Details of *mitzvot* are important.
3. It is G-d's will that His infinite light be drawn into the universe through the fulfillment of *mitzvot*.
4. For reasons unfathomable to us, G-d desires that His infinite light be channeled only in a very specific way. If we perform *mitzvot* as specified, we channel G-d's light; if we don't, we don't.

KEY POINTS

5. When we fulfill mitzvot, we infuse limitation with limitlessness by accessing a level that is higher than both.
6. The bedrock of mitzvah fulfillment is accepting the yoke of Heaven and the desire to fulfill G-d's will.

